

Sygn. akt SNO 24/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Zawistowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wojnicka

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego w [...],
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2014 r.,
sprawy obwinionego **G. T.**
sędziego Sądu Rejonowego w [...]
w związku z odwołaniem obwinionego
od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]
z dnia 18 lutego 2014 r.,

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Rejonowego G. T. został obwiniony o to, że w dniu 7 marca 2012 r. na drodze publicznej pomiędzy miejscowościami L. i W. kierował samochodem osobowym marki [...], w stanie nietrzeźwości, mając w trzech

badaniach dokonanych urządzeniem Alkometr A2 nr 1846/11L wynik 2,47; 2,85; 2,83 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2014r. Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny w [...] uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to na podstawie art. 107§1 pkt 5 u.s.p. wymierzył mu karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu. W uzasadnieniu Sąd podkreślił, że obwiniony dopuścił się przestępstwa za które został prawomocnie skazany, które wyczerpuje znamiona przewinienia dyscyplinarnego z art. 107§1 u.s.p.. Obwiniony działał z zamiarem bezpośrednim, nie stwierdzono u niego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, nie ma podstaw do przyjęcia upojenia patologicznego lub innego atypowego. Za wymierzeniem najsurowszej kary przemawiał charakter popełnionego przewinienia polegający na rażącym naruszeniu zasad porządku publicznego, wysoki stopień nietrzeźwości oraz społeczna i korporacyjna szkodliwość przypisanego przewinienia.

W odwołaniu z dnia 3 kwietnia 2014r. obwiniony sędzia G. T. zarzucił naruszenie prawa formalnego, obrazę prawa materialnego, błąd w ustaleniach faktycznych oraz rażącą niewspółmierność kary.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne. Obwiniony pomija, że kwestia jego stanu zdrowia została szczegółowo rozważona przez Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny. Sąd odwołał się do opinii biegłych powołanych w sprawie dyscyplinarnej, którzy wykluczyli u obwinionego chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy czy niedorozwoju umysłowego. Zdaniem biegłych, dokonując zarzucanego czynu obwiniony znajdował się pod wpływem alkoholu, jednakże brak jest podstaw do przyjęcia u niego w tym czasie upojenia patologicznego lub innego atypowego. Tym samym brak jest podstaw do kwestionowania poczytalności obwinionego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu, warunki z art. 31 §1 lub §2 k.k. nie znajdują zastosowania, stan ten trwa do nadal.

Stan zdrowia obwinionego został również szczegółowo oceniony w toku postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 21 stycznia 2014r. (II Ka .../13). W tym postępowaniu dopuszczono dowód z opinii biegłych psychiatrów i psychologa. Biegli nie stwierdzili choroby psychicznej w

znaczeniu psychozy ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali natomiast chorobę alkoholową i zespół depresyjny wtórny do uzależnienia. Ponadto biegli uznali, że oskarżony w chwili czynu miał w pełni zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Sąd Okręgowy na podstawie opinii biegłych wykluczył również wpływ zażywanych przez obwinionego leków na poczytalność oskarżonego, skoro ten zażył dawki lecznicze, wcześniej nie odnotowując konkretnych zaburzeń po ich przyjmowaniu. Za tym stanowiskiem przemawia także zachowanie obwinionego w czasie popełnienia czynu zabronionego. Wreszcie, w toku postępowania karnego oddalono wnioski dowodowe o wysłuchanie w charakterze świadków [...], które zostały złożone również w toku niniejszej sprawy dyscyplinarnej. Sąd Okręgowy uznał, że wysłuchanie tych osób nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro dane o stanie zdrowia psychicznego obwinionego znajdowały się w historiach choroby czy kartach informacyjnych.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 3 k.k. przez orzeczenie kary niewspółmiernie surowej, w tym nierozpoznanie wniosków dowodowych w zakresie wydajności i obciążenia pracą obwinionego. Niekwestionowany jest pogląd, że popełnienie przez sędziego przewinienia dyscyplinarnego, które odpowiada ustawowym znamionom typu czynu zabronionego prowadzenia w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a więc czynu zabronionego o charakterze umyślnym, stanowi wyraz tak rażącego lekceważenia porządku prawnego, że z reguły powoduje utratę kwalifikacji do sprawowania urzędu sędziego, niezależnie od oceny jego wcześniejszej służby. Świadczy bowiem, że sędzia świadomie ignoruje powszechnie znane zakazy nie tylko uregulowane w przepisach prawa, ale także mające konotacje etyczne. Naraża przez to na szwank swoje dobre imię, jak również bezpieczeństwo wszystkich współużytkowników drogi publicznej, po której się porusza. Jedynie zupełnie nadzwyczajne okoliczności, mieszczące się zwykle w ramach instytucji kontratypów usprawiedliwiają sędziego, tak jak każdego innego obywatela, z faktu, iż nie respektował zakazu prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Za takie przewinienie służbowe odpowiednią karą dyscyplinarną jest kara złożenia sędziego z urzędu (por. wyroki SN z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. akt SNO 58/10, z dnia 27 sierpnia 2007 r., sygn. SNO 47/07; z dnia 27 marca 2007 r.,

sygn. SNO 13/07, z dnia 9 marca 2006 r., sygn. SNO 6/06; z dnia 10 września 2002 r., sygn. SNO 27/02;).

Oceniając z tej perspektywy, Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko przedstawione w zaskarżonym wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego. Godnym odnotowania jest nie tylko charakter przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez obwinionego, ale również wysoki stopień nietrzeźwości obwinionego. Nawet zatem ewentualne uwzględnienie okoliczności podnoszonych przez obwinionego co do jego wydajności i obciążenia pracą nie zmienia łącznej oceny zachowania obwinionego jak też zasadności wymierzenia mu kary dyscyplinarnej złożenia z urzędu.

Mając to na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.